

Pentru hrănirea elevilor, au fost construite blocul alimentar și sala de mese, cu o suprafață de 710 mp, iar pentru asigurarea permanentă a asistenței medicale, o infirmerie prevăzută cu săli pentru tratamente, cabinete medicale, cabinete de consultații, cabinet de medicină dentară, saloane pentru elevi și 2 izolatoare.

Sala de sport are o suprafață de 1.400 mp, în cadrul ei fiind amenajată și sala de forță.

Campusul construit la Craiova cuprinde și o sală de spectacol cu 600 de locuri.

Noua construcție are și spații administrative cu utilitățile necesare desfășurării activității specifice, spații de utilitate comună, ateliere și spații de servicii logistice.

Titularul investiției este Ministerul Apărării Naționale pentru beneficiarul Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii, din structura căruia face parte Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

Realizarea obiectivului de investiție aparține STRABAG S.R.L. (lider) & LEVIATAN DESIGN S.R.L., iar totalul general al cheltuielilor necesare a fost de aproximativ 153 de milioane de lei.

Colectivul de redacție

5 Septembrie 2022: Un început de an școlar încărcat de semnificații

Azi este o nouă zi! Este ziua de 5 septembrie 2022, care pentru tinerii panduri din Bănie are o conotație aparte, simbolizând fluierul de start al unui nou început presărat cu ambiții, idealuri, dar și obstacole care ne pândesc la tot pasul, urmărind promptitudinea reacțiilor noastre și determinarea cu care ne propunem să atingem cele mai înalte culmi.

Cu toate acestea, începutul nu este numai despre victorie sau înfrângere. El constituie un cumul de emoții ce îți străpunge inima și mintea cu fiecare ocazie. Emoțiile primului început însă sunt cele mai intense, indescriptibile. Cu toții am fost cândva martorii propriului nostru debut, așa că an de an, noi, colegii mai mari, îi ajutăm pe boboci, vlăstarul cel mai tânăr al colegiului nostru, să depășească mândri și încrezători acest moment de maximă intensitate.

Pentru început, invitații de onoare la festivitatea de deschidere a Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” iau cuvântul în fața elevilor, cadrelor militare și didactice, dar și a părinților, prezenți de această dată fizic la festivitate după o perioadă de pandemie în care măsurile de prevenție și-au spus cuvântul.

Anul acesta, întreaga atenție a distinsului auditoriu se concentrează în jurul vizitei prim-ministrului României, Nicolae Ionel Ciucă, și a șefului Statului Major al Apărării, generalul Daniel Petrescu, cu ocazia finalizării construcțiilor noului campus al colegiului, care va fi noua noastră casă.

Discursul domnului prim-ministru stârnește emoția și nostalgia tuturor, dar mai ales a elevilor, care se regăsesc în povestea drumului pe care acesta l-a parcurs în realizarea unei cariere militare de succes. Domnul general declară, cu glasul tremurând, că și dumnealui este un pandur, un absolvent al liceului militar din Craiova, aparținând unei promoții demult apuse, dar care păstrează în linii mari aceleași principii de punctualitate și uniformitate. Pentru elevii claselor a XII-a, aceste cuvinte calde adresate au constituit o bornă de plecare pentru viitorul ce-i așteaptă, iar pentru cei mai mici dintre noi, bobocii, un punct temeinic de plecare spre un drum greu, dar la capătul căruia îi va aștepta cu siguranță bucuria reușitei.

Domnul Daniel Petrescu preia cuvântul, adresându-le părinților mulțumiri pentru că și-au îndrumat copiii spre o astfel de meserie,

asigurându-i că aici cei mici vor găsi înțelegerea, afecțiunea și loialitatea unei mari familii al cărei spirit va rămâne veșnic tânăr, cea a vladimi-reștilor.

Inspectorul școlar general al județului Dolj, domnul Ion Daniel, adresează felicitări cadrelor militare și didactice pentru efortul depus în vederea formării elevilor, efort vizibil în rezultatele incontestabile, ce nu întârzie să apară an de an.

În câteva momente urmează intonarea Imnului de stat al României și a Imnului colegiului care trezesc sentimentul patriotismului în inimile românilor autentici. Festivitatea este oficializată și de serviciile religioase, care aduc o stare de evlavie profundă în rândurile celor prezenți. Prin cântec și

rugăciune aceștia binecuvântează efectivele, urând succes în noul an școlar elevilor panduri.

Urmează cel mai așteptat moment: prezentarea onorului colegiului onoraților invitați în pas de defilare. Pentru noi, liceenii militari, momentul defilării este răsplata muncii noastre, încununarea efortului susținut din spatele perfecțiunii la care noi tindem. Este o explozie de emoții și gânduri pe care fiecare pandur le resimte văzându-și părinții aplaudând cu lacrimi în ochi, ascultând cuvintele de apreciere ale cadrelor militare și didactice, însă cea mai mare emoție ne cuprinde gândindu-ne la noi înșine. Suntem datori acestei țări să îi ducem numele curat și triumfător mai departe împreună, în marea familie a lui Tudor din care facem parte!

Andreea Gavrilă, clasa a XII-a E

Centenarul Încoronării Regelui Ferdinand și a Reginei Maria, la Alba Iulia

Elevii vladimirești la Parada Încoronării

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la încoronarea regelui Ferdinand și a reginei Maria, noi, elevii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, am avut oportunitatea de a fi martorii unei incursiuni în timp, prin participarea la activitățile desfășurate în municipiul Alba Iulia, cu ocazia acestei adevărate „sărbători” naționale. O primă activitate a fost vizita la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”. Ziua a continuat cu îmbrăcarea unei noi ținute militare, inspirate din modelul purtat acum un secol, noi reprezentând Regimentul 1 Vânători Craiova. Punctul culminant al „excursiei” a fost reprezentat de retragerea cu torțe.

Pentru mine, această experiență trăită în vechea cetate din Alba Iulia a fost una irepetabilă, o adevărată lecție de istorie și patriotism. (Alexe Denis, clasa a XI-a B)

Această „misiune” în orașul Alba Iulia a fost una în care m-am simțit minunat, o excursie echivalentă cu o călătorie în trecut, o trecere din anul 2022 în anul 1922 prin intermediul evenimentelor reconstituite și prin purtarea uniformelor soldaților care au luptat pe front în Primul Război Mondial pentru „România dodoloată”. A fost o onoare pentru noi participarea la acest eveniment. Cel mai impresionant moment pentru mine a fost retragerea cu torțe, însă și celelalte activități au fost interesante. Prin intermediul oamenilor care veneau să facă poze simțeam că încă există dragoste pentru istorie. (Crețu Cătălin, clasa a XI-a B)

Încoronarea de la Alba Iulia din 15 octombrie 1922 este un eveniment plin de o însemnătate aparte pentru istoria României. În aceste zile minunate petrecute la Alba Iulia, eu și colegii mei am avut șansa de a participa la reconstituirea unor evenimente istorice foarte importante, adevărate lecții de istorie. Aceste

zile au fost pline de emoții pentru noi, elevii vladimirești. Pot spune cu mândrie că am îmbrăcat uniforma militară veche și am defilat prin fața minunaților oameni de la Alba Iulia, oameni care ne-au primit călduros în orașul lor de poveste. Cu fiecare om care a venit să facă poze cu noi, mândria noastră de panduri a crescut. În aceste zile pot spune că am intrat în pielea soldaților de la Regimentul 1 Vânători Craiova, pe care i-am reprezentat. Focul de artificii de la final a reușit să lumineze cerul la fel cum flacăra mândriei noastre a luminat zilele precedente. (Bambache-Stafie Mihnea, clasa a XI-a A)

Încoronarea de la Alba Iulia, la 15 octombrie 1922, a regelui Ferdinand și a reginei Maria este un eveniment cu mare însemnătate pentru noi, românii. Astfel, elevii vladimirești au participat la reconstituirea acestui eveniment istoric. Pentru mine, această experiență a fost unică. Când am îmbrăcat haina soldaților din Regimentul 1 Vânători Craiova de la 1922, a fost cea mai frumoasă și memorabilă parte din această deplasare la Alba Iulia. Bucuria pe care o aveam în suflet atunci când oamenii veneau la mine să facă

poze sau să mă întrebe despre uniforma pe care o îmbrăcăm este de nedescris. Evenimentul istoric s-a încheiat prin retragerea cu torțe a întregului efectiv ce a intrat în pielea soldaților de la 1922 și ulterior cu un foc de artificii impresionant. (Nițu Alexandru, clasa a XI-a A)

Ce am trăit este imposibil de descris în cuvinte! Am participat la retragerea cu torțe, care a început în frunte cu BRIGADA 30 GARDA „Mihai Viteazul” (pe care visam doar să o văd, în niciun caz să și particip la o defilare alături de ei). Pot spune că a fost cel mai frumos moment din viața mea, ca urmare am plâns de fericire la final. Fiecare moment în care ne deplasam cu torțele m-a făcut să mă simt mândru că sunt român, că fac parte din armata României. (Istrate Alexandru, clasa a X-a A)

Pentru mine experiența de la Alba a fost una inedită. Am fost mândru să îmbrac uniforma soldaților de la 1922 și să interacționez cu oameni iubitori de istorie și cultură. Sper că aceasta experiență nu va fi ultima de acest gen și că vom mai avea ocazia să participăm la astfel de evenimente culturale. (Ivan Ștefan, clasa a X-a C)

A fost o experiență foarte frumoasă. Mi-au plăcut colegii alături de care am participat la această activitate, mi-a plăcut organizarea ceremoniei bine pusă la punct și, nu în ultimul rând, mi-a plăcut orașul, pe care nu îl mai vizitasem până acum. A fost o experiență unică pe care aș mai repeta-o oricând. (Toroipan Alexandru clasa a X-a C)

Pentru mine excursia de la Alba Iulia a fost o experiență unică. Am avut ocazia de a retrăi experiența înaintașilor mei de acum 100 de ani și să simt emoția pe care au simțit-o și ei în momentele încoronării. Alături de colegii mei am explorat Cetatea Alba Carolina care ne-a captat atenția prin istoria cuprinsă între zidurile din cărămidă. Momentul cel mai încărcat de emoție pentru mine a fost

retragerea cu torțele. Am înconjurat întreaga cetate alături de Brigada 30 Gardă „Mihai Viteazul”, în aplauzele oamenilor. În timpul acestei retrageri am fost martor la cel mai frumos spectacol cu artificii, care m-a făcut să mă simt din nou ca un copil. Am luat contact cu oameni pasionați de istorie și cultură, ceea ce m-a ajutat să-mi dezvolt bagajul de cunoștințe. Această experiență m-a ajutat să înțeleg mai bine importanța acestui eveniment istoric. Sper să mai iau parte la asemenea evenimente! (Mirea Nichita clasa a X-a A)

Aceste zile au fost minunate. M-am simțit foarte bine când purtam uniforma unui soldat din anul 1922, mai ales pe 15 octombrie la scena încoronării regelui Ferdinand și reginei Maria. Seara în care am făcut parte dintr-un detașament care a parcurs întreaga cetate cu torțele în mână a fost magică. (Firuț Alexandru, clasa a X-a D)

Am fost impresionat de orașul vechi, cu însemnătate istorică pentru România. Am avut ocazia să defilez prin cetate cu o torță în mână, purtând o uniformă veche de 100 de ani. Am făcut fotografii cu foarte mulți oameni și copii care erau uimiți de ținutele noastre. Nu în ultimul rând, aici am văzut cel mai frumos foc de artificii din viața mea. (Alexandru Florescu, clasa a X-a C)

Cătălin Crețu, clasa a XI-a B

GLORIE ETERNĂ EROILOR NEAMULUI!

25 Octombrie - Ziua Armatei României!

Cupa 25 Octombrie!

De Ziua Armatei României, vladimireștii iubitori de sport au organizat activități în care s-au implicat cu mare dăruire.

La nivelul colegiului s-a desfășurat „Cupa 25 Octombrie”.

La startul competiției s-au reunit elevi din toți anii de studiu și, după zile de întreceri în care spiritul de echipă și fairplayul au caracterizat întrecerile din sala de sport sau de pe pista de alegare, vladimireștii și-au felicitat ieri favoriții.

„Cupa 25 Octombrie” a fost câștigată de lotul sportiv al claselor a XII-a, Locul al II-lea a fost ocupat de lotul sportiv al claselor a X-a, urmați pe podium de reprezentanții claselor a XI-a, iar Mențiune au primit sportivii claselor a IX-a.

Ziua în care românii își omagiază Armata!

Corul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, coordonat de profesorii Marinela Dorobanțu și Florin Ionescu, a participat la eveniment cu un program de cântece patriotice.

Eleva caporal Ana-Ruxandra Georgescu, din clasa a XI-a B, a prezentat referatul „25 Octombrie, Ziua în care românii își omagiază armata”, realizat sub coordonarea profesorului Nori Ionela Cadea, în cadrul căruia au fost evidențiate faptele de arme ale militarilor români care au contribuit din plin la reîntregirea graniței de vest a României și anularea, de facto, a prevederilor Dictatului de la Viena.

Devenită simbol al tuturor bătăliilor și eroilor neamului românesc, Bătălia de la Cărai a rămas întipărită în sufletele românilor, dar și data de 25 Octombrie, ca zi în care țara își sărbătorește Armata și pe cei care au fost sau sunt în slujba ei.

Ostașii noștri, eroii noștri!

De Ziua Armatei României, elevii vladimirești din zona Muscelului au fost invitați la evenimentul „Ostașii noștri, eroii noștri” organizat de Batalionul 30 Vânători de Munte „Dragoslavele”, în colaborare cu Muzeul Municipal Câmpulung.

Au avut loc ceremonii militare și religioase de comemorare și cinstire a eroilor români căzuți pe câmpul de luptă, elevii militari de la Craiova aliniindu-se trupelor de reconstituire a istoriei Primului Război Mondial din „Detașamentul Mateiaș”.

Ana-Maria Volchea
Cosmin Popa
clasa a XI-a C

1 Decembrie

Ziua
Națională
a României

În 1918, prin hotărârea Marii Adunări Naționale de la Alba-Iulia, se înfăptuia statul național unitar român. De atunci, 1 DECEMBRIE 1918 se înscrie ca un moment hotărâtor în istoria neamului nostru. S-a împlinit, pentru totdeauna, năzuința românilor de a trăi liberi, uniți, demni și în bună înțelegere cu vecinii lor.

1 Decembrie este un moment prin care ne exprimăm recunoștința pentru înaintașii noștri, cei care și-au dat viața pentru ca noi să vorbim românește, să trăim în granițele de astăzi. E un moment de mândrie, de patriotism.

Început de decembrie ploios și rece la Arcul de Triumf, dar cu vladimirești de care suntem mândri și pe care ne bucurăm să îi vedem defilând la **Parada de 1 Decembrie**, organizată în București. În fruntea detașamentului elevilor militari se află colonel Gheorghe Boboc, comandantul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

Garda drapelului este formată din elevii caporal **Teodora Ciobanu, Ioana Ștefania Enea, Sebastian Valentin Drăghici, Marius Ionuț Andrei, Claudiu Dumitru Cismaru și Cristian Ștefan Pârvu**, sub comanda locotenentului Alexandru Fudulu, cu toții de la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova.

În detașament sunt elevii vladimirești: **Elena Alexandru Căpraru, Luisa Ana**

Maria Cristea, Ștefania Andreea Drăghici, Ștefania Loredana Suciu, Andra Ioana Șerban, Ionuț Gabriel Cergan, Andrei Gabriel Cristea, Constantin Emanuel Drăghici, Raul Iulian Cristian Licz, Erick Mihail Micu, Marian Ionuț Mihai și Eduard Turcean.

„Iată-mă la defilarea de 1 Decembrie, trecând pe sub Arcul de Triumf, defilarea pe care în anii anteriori o urmăream la televizor cu emoție și mândrie față de cei care defilau și la care am visat că voi participa într-o zi. Azi visul devine realitate! Emoționată, dar plină de fericire, trec în pas de defilare pe sub Arc, la vârsta la care nu mă așteptam niciodată că o voi face! Sunt mândră de mine și de ceilalți colegi ai mei! Simțim și noi, cei mai mici dintre participanții la acest eveniment, ce înseamnă să fii un militar adevărat, să faci o mulțime de oameni să fie emoționați și mândri că sunt români! O experiență unică, de neuitat, pe care i-o doresc fiecărui militar.” afirmă, cu emoție, Teodora Ciobanu, elevă în clasa a X-a C.

„Pregătirile pentru Paradă n-au fost deloc ușoare, dar rezultatul a fost uimitor! Prima zi s-a terminat cu greu! Deja îmi era dor de Craiova, de vladimireștii mei, gândindu-mă că mai am încă 10 zile de stat cu oameni pe care nu-i cunosc, cu antrenamente și greutăți. Ușor, ușor, am început să cunoaștem oameni noi, cu gândiri și vipuști diferite. Părea atât de greu,

dar gândul că urmează să defilăm la Parada Națională m-a făcut să mă bucur de fiecare moment. Prima zi, începutul unei experiențe de neuitat! Zilele treceau, antrenamentele erau din ce în ce mai dificile, frigul și oboseala își spuneau cuvântul. Tot ce auzeam era „trebuie să fim cei mai buni!”. Mi-am dat seama că noi, pandurii, chiar suntem cei mai puternici și frumoși! Uneori uitam să zâmbim, dar ne aminteam că suntem cei mai frumoși când facem asta.

În fiecare zi cunoșteam oameni noi, iar acest lucru mă bucura foarte tare, căci nu totul se rezuma la defilare. Poveștile din fiecare seară mă făceau să uit de toată oboseala acumulată. Nu-mi imaginam că zilele pot trece atât de repede alături de oameni frumoși! A venit ultima seară, primele lacrimi! Mă gândeam doar la prima zi în care am ajuns, prima zi care nu fusese atât de frumoasă pentru noi, iar acum totul se termina. Mi-aș fi dorit să mai dureze cel puțin încă atât!

1 Decembrie! Ziua pentru care ne-am pregătit atât de mult, dar și ziua în care am simțit ce înseamnă să fii cu adevărat militar. Am simțit cum toată lumea este mandră de mine și de colegii mei. Vremea nu a fost deloc prietenoasă, dar asta nu ne-a împiedicat să fim cei mai buni! Nu am simțit frigul, apa ce-mi curgea pe față. Mă gândeam doar că trebuie să zâmbesc, să mă bucur de moment și că, orice s-ar întâmpla, suntem niște învingători! Am zâmbit gândindu-mă la omul care m-a învățat să ținesc mereu sus, să mă bucur de fiecare moment și să dau tot ce este mai bun din mine!

Miile de oameni care ne-au privit, copiii care ne aplaudau și strigau mi-au umplut sufletul de fericire. Nu am crezut vreodată că, la vârsta de 16 ani, o să pot defila în fața unei țări întregi. A fost unul dintre cele mai speciale momente din viața mea! O nouă experiență pe care, cu siguranță, orice militar și-o dorește!

Antrenamentele au meritat, am strălucit! Această experiență nu a fost doar despre defilarea propriu-zisă, ci și despre noi, despre cât de puternici suntem, despre prietenii pe care le-am legat cu ceilalți militari și, nu în ultimul rând, despre ZÂMBETE ȘI OAMENI FRUMOȘI!” (Teodora Ciobanu, clasa a X-a C)

Andra Ioana Șerban,
Dragoș Costin Rotaru,
clasa a XI-a C

ROBOCADET

FIRST® Tech Challenge

sezonul
Powerplay

Încă de la înființare echipa Robocadet a unit adolescenți entuziaști care doreau să-și dezvolte abilitățile tehnice, practice și de comunicare. Echipa ROBOCADET formată din Barbu Miruna, Duplea Gabriela, Perț Adița, Alexe Denis, Chirilaș Ovidiu, Drăghici Emanuel, Drăghici Sebastian, Ilie Vlad, Mihai Valentin și Stanciu Alexandru a reușit prin seriozitate, devotament și comunicare să promoveze și să se mândrească cu reușitele echipei. Misiunea principală a echipei este de a educa elevii folosind o abordare multidisciplinară și aplicată.

În armată cadența începe cu stângul, însă echipa ROBOCAT și-a propus să pășească cu dreptul, elevii vladimirești organizându-și timpul și sarcinile astfel încât să progreseze considerabil și să obțină rezultate remarcabile la competiția lansată de BRD First Tech Challenge, la care participăm încă din anul 2017.

FTC vine în fiecare an cu o provocare semnificativă în rândul elevilor din întreaga țară, iar anul acesta, concursul a avut loc sub format Powerplay. Mecuriile au loc între alianțe formate din două echipe alese aleatoriu. Scopul principal este preluarea unor elemente de joc conice specifice culorii alianței (roșu sau albastru) și așezarea lor pe noduri de pe suprafața tridimensională de joc, situate la diverse altitudini, numite „junctions”.

Astfel, pe data de 22 octombrie ne-am atins primul scop, acela de a trimite elementul decisiv în ceea ce privește înscrierea noastră în concurs. Filmul a propus concentrare și muncă intensă. După o perioadă de așteptare cu sufletul la gură ni s-au comunicat rezultatele. Ziua de 10 noiembrie rămâne pentru echipă una dintre cele mai reprezentative ocazii, datorită calificării în etapa următoare.

Procesul îndelungat de construcție a robotului a început imediat după aflarea rezultatelor. Echipa de constructori iscusiți a colaborat pentru a ajunge la cea mai bună versiune a lui WE. Procesul a durat în jur de două

luni, primind ajutor din exterior, cercetând filmulețe și interesându-ne din fostele portofolii tehnice.

„Am întâmpinat probleme, începând totul de la 0, descurcându-ne cu piese de la robotul anterior, chiar dacă acestea nu ne-au fost în totalitate de ajutor. Totuși, cu sprijinul și îndrumarea mentorilor noștri prof. Zamfirică Petrescu, Alexandra Marcu și Nicolae Dragomir, am depășit obstacolele ce s-au năvălit în calea succesului nostru în această competiție.” - Ilie Vlad.

„Una dintre cele mai frumoase monete ca și echipă a fost alegerea numelui robotului. Ne doream un nume cât mai simplu, dar cu o însemnătate puternică, care să dovedească tuturor că esența zace în cele mai neașteptate locuri. Astfel, după multe gânduri vărsate pe această temă, am ales numele „We”, reprezentând unitatea și colegialitatea echipei ROBOCADET.” - Barbu Miruna.

Un alt element al echipei fără de care nu am fi putut participa la competiție este portofoliul tehnic. În realizarea lui a contribuit departamentul de social-media și promovare, acesta presupunând totalitatea încercărilor de care am avut parte ca echipa și toți pașii urmați în construcția și programarea robotului, și nu numai.

De programare s-au ocupat „Draghicii” noștri talentați. Cu informații stabile pe plan informatic și matematic, aceștia și-au demonstrat cele mai deosebite calități pentru a-i oferi lui WE puterea de a se deplasa cu ajutorul unor joystick-uri.

În perioada 17-19 februarie a avut loc regionala a doua la care a participat echipa pandurilor vladimirești. Cu emoții, entuziasm și competitivitate, aceștia au dat tot ce au putut pentru a face auzit numele ROBOCADET. Au legat prietenii, s-au bazat pe relații dublu-avantajoase între alianțe și au reușit să câștige câteva meciuri din numărul maxim impus.

Înainte de începerea competiției propriu-zise, echipele participante își prezintă conceptul robotului în fața unui juriu. De asemenea, echipa a amenajat un stand în apropierea zonei de competiție în care s-au ales strategiile și au avut loc revizii de ultim moment, dar au fost ajutate și alte echipe cu sfaturi sau asistență tehnică.

„Când credeam că emoțiile și-au spus cuvântul la probele de jurizare și verificare a robotului, meciul propriu-zis ne-a făcut să trăim cu aceeași intensitate sentimentele driverilor noștri, reușind astfel să dobândim prima victorie!” - Duplea Gabriela.

„Atmosfera extraordinară, relațiile între echipe și nu în ultimul rând, competiția în sine, ne ajută să ne descoperim abilități la care nici nu gândeam!” - Perț Adița.

„Chiar dacă nu am reușit să atingem performanța de a ajunge la etapa națională, intensitatea sentimentelor trăite în cadrul acestei activități ne-a ajutat să ne dezvoltăm pe mai multe planuri și să observăm aplicabilitatea matematicii, fizicii și informaticii în cadrul roboticii” - Alexe Denis.

Înainte de competiția regională, WE s-a făcut cunoscut și în fața celorlalți vladimirești. Bobocii au fost încântați de modul în care acesta a evoluat și și-au exprimat interesul pentru activitatea noastră, solicitând informații despre cum ar putea să se alăture echipei.

Activitatea ROBOCADET continuă.

We love robots! We can do it!

Echipa Robocadet

2022-2023 Balul Bobocilor

Anii de liceu sunt anii bucuriei de a trai, anii în care „visăm cu ochii deschiși” spre viitor, iar „Balul Bobocilor” este un eveniment unic pentru fiecare licean. Este momentul în care frumusețea, optimismul, emoția începuturilor se amestecă într-un balans amețitor.

Cea de-a cincea ediție a „Balului Bobocilor”, organizată în aula Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, s-a desfășurat, de data aceasta, sub semnul reflectoarelor, tema balului fiind „Hollywood”. Cu emoție și bucurie, bobocii care au concurat pentru titlul de MISS și MISTER BOBOC 2022 ne-au purtat, cu puterea imaginației, pe meleagurile cinematografiei alături de personalități importante din cinematografia Hollywood-ului.

Conform tradiției, spectacolul nostru a fost deschis de laureații ediției precedente a Balului Bobocilor Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” 2019, **Roxana Sanda și Alexandru Bizău**, care ne-au încântat cu un dans pasional ce a lăsat în urmă emoții puternice.

Ediția de anul acesta a balului a numărat nici mai mult nici mai puțin de 8 perechi de boboci

frumoși, talantați și pasionali. Timp de 3 ore, vladimireștii ne-au călăuzit într-o nouă lume unde fiecare pereche și-a făcut intrarea pe scenă într-un mod unic, readucând la viață un film important din cinematografia Hollywood-ului.

Dragoș Rotaru și Teodora Ciobanu au fost gazdele ce au prezentat frumosul eveniment, iar momentele trăite au fost immortalizate de **Ștefan Dinu**.

Spectacolul a debutat cu intrarea în scenă a celor opt perechi, fiecare încercând să convingă juriul că este cea mai bună. Prima pereche, formată din **Diana Ciuciumiș** și **Alexandru Mazilu**, a recreat atmosfera palpitantă și plină de suspans din filmul *Mr & Mrs Smith*. **Larisa Diaconescu** și **Marius Rădulescu** au adus în scenă faimoasele personaje din filmul „007”, **Vesper Lynd** și **James Bond**. **Denisa Raduțoiu** și **Mario Ghercea** i-au reprezentat pe **Shell Oyl** și **Sugar Kane** din filmul „Some like it hot”, iar **Ariana Ileana** și **Mihai Baci**, în rolurile lui **Peter Parker** și **Michelle MJ**, ne-au amintit de renumitul film „Spider man”. Spectacolul a fost continuat de **Emilia David** și **Ștefan Cherăscu** care au intrat în rolurile lui **Mia Toretto** și **Brian O'Conner** din filmul „Fast and Furious”. Perechea a șasea, **David Teodorescu** și **Karla Ionescu**, a adus în scenă un emoționant moment din filmul „Titanic” ce a marcat și revoluționat istoria cinematografului, reprezentându-i pe **Jack** și **Rose**, un cuplu fascinant. **Flavius Vătafu** și **Daria Carcalete** au fost **Cassie** și **Luke** din filmul „Inimi purpurii”, iar personajele **Tessa** și **Hardin**, din renumitul film „After”, au fost interpretate de **Ionel Belivacă** și **Alessia Doican**.

Proba cea mai așteptată a concursului a fost aceea în care fiecare dintre cei 16 participanți și-au demonstrat talentul în fața spectatorilor. **Alexandru Mazilu** a adus pe scenă tradiții ce dăinuiesc de veacuri pe meleagurile noastre, interpretând melodia „La

omul care mi-i drag”. **Diana Ciuciumiș** a realizat cu delicatețe un moment de dans contemporan, pe melodia „Crazy Love”.

Marius Rădulescu a ales să interpreteze la orgă melodia „7 years”, demonstrând că pasiunea implică, pe lângă talent, și mult exercițiu.

Îndrăgostită de muzică, **Larisa Diaconescu** a interpretat o melodie plină de sensibilitate, „Floare de nu ma uita”. **Denisa Răduțoiu** a plutit în pași de vals, iar **Mario Ghercea** a interpretat cântul „Ciocarliei” la orgă.

Realitatea este o inepuizabilă sursă de inspirație, fiind deseori transformată artistic în diverse moduri. Astfel, **Ariana Ileana** a prezentat un monolog comic cu un subiect mereu de actualitate.

Plecarea în cătănie a reprezentat, pentru **Mihai Baci**, un moment cu o importanță aparte. Astfel, el și-a exprimat în cântec entuziasmul pentru acest moment al maturizării.

Pasionată de limba franceză și de sensibilitatea muzicii, **Emilia David** a încântat spectatorii cu melodia „On écrit sur les murs”.

Ștefan Cherăscu a prezentat un dans des întâlnit la petrecerile aromanilor, „Pamporea”, iar **Ionel Belivacă** ne-a dansat olteneste „Galaonul”.

Karla Ionescu și-a transpus trăirile și emoțiile prin pași de dans contemporan, alături de colegul ei mai mare, **Ștefan Dinu**. Dansul pasional al **Dariei Carcalete** a lasat în urmă emoții puternice, iar **David Glodeală Teodorescu** a urcat pe scena cu un moment umoristic inedit, impresionându-ne cu talentele sale în stand-up.

Vătafu Flavius, iubitor al artelor marțiale japoneze, a făcut pe scenă o mică reprezentație, iar **Doican Alessia** ne-a impresionat cu acuratețea unui dans modern. Talentul concurenților a stârnit ropote de aplauze.

Proba surpriză a fost una lingvistică: **EXERCITII DE DICȚIE**. Pandurii știu că o dicție bună îți poate oferi foarte multe beneficii, mai ales atunci când ai o profesie care presupune interacțiunea frecventă cu alte persoane. Astfel, nici de data acesta concurenții nu au fost puși în încercătură de proba juriului, ocolind capacanele textelor.

Misiunea juriului a fost foarte dificilă pentru desemnarea premiilor, dar misterul a fost deslușit. Emoțiile nu au fost doar printre participanți, cât și printre spectatorii ce așteptau cu nerăbdare desemnarea câștigătorilor. Membrii juriului au analizat costumele, muzica specifică, spectacolul culorilor, mișcările de dans, pasiunile și talentele fiecărui concurent, precum și felul în care au parcurs și proba surpriză a concursului și au decis:

Titlul Miss Boboc 2022-2023 i s-a acordat Karlei Ionescu, iar titlul Mister Boboc 2022-2023 lui David Glodeală Teodorescu.

Miss Popularitate a fost desemnată Ariana Ileana și Mister Popularitate a fost acordat lui Flavius Vătafu. Premiul al II-lea a fost primit de Diana Ciuciumiș și Mihai Baci, iar Premiul al III-lea de Alessia Doicen și Ionel Belivacă.

Spectatorii cu zâmbetul pe buze, în picioare, au cântat, au dansat, aplaudând și susținându-i pe concurenți. Să nu uităm, însă, că în spatele acestui spectacol, au fost ore întregi de muncă și de repetiții. Efortul a fost comun, atât al elevilor, cât și al profesorilor și cadrelor militare care i-au îndrumat și care, ca de fiecare dată, au pus suflet și pasiune în tot ceea ce au făcut pentru a încerca să pună în valoare pasiunile și aptitudinile bobocilor și să ofere nouă, spectatorilor, momente de neuitat.

Felicitări tuturor!

Ștefan Dinu, clasa a XI-a E

ZIUA OLTENIEI

OLTENIA, ETERNA TERRA NOVA

Ziua Olteniei, celebrată la 21 martie, a fost pentru vladimirești un bun prilej de a organiza o primă ediție a spectacolului „Oltenia pandură a lui Tudor”, ediție ce sperăm să fie izvor al unei tradiții păstrate de toate viitoarele promoții de vladimirești. Chiar dacă sărbătoarea oltenilor este celebrată în mod oficial de doar 6 ani, 21 martie, are o semnificație veche de două veacuri. Într-o astfel de zi de primăvară, în 1821, Tudor Vladimirescu, ținând în mâini o pâine mare, intra călare în București pe Podul Calicilor.

Spectacolul nostru a debutat cu șezătoarea literară „Povești în graiul oltenesc”, realizată după minunatele poeme din „La lilieci”, de Marin Sorescu, volum pe care autorul l-a scris pentru a nu se pierde două secole de sat românesc, tradiție, limbaj și mituri. Îmbrăcați în costume oltenesti, gospodarii și gospodinele au întins pe mese bunătăți pregătite după obiceiul zonei. Roxana Sanda, Cristina Iordache, Florina Bulz, Maria Milcu, Miruna Barbu, Gabriela Duplea, Alexandra Vilcu, Robert Paraschiv, Alexandru Bizău, Alexandru Olteanu, Marius Iordache și Andrei Păun au adus Bulzeștiul lui Sorescu pe scenă și în inimi prin dramatizarea poemelor: „Rânduiești”, „Prânzul”, „Masa”, „Craiova văzută din car”, „Bâr, bâr”, „La lilieci”, „Cine mai trece pe drum?” și „Lumea albă”.

Nea Mărin, personaj creat de Amza Pelea, a fost și el prezent la spectacolul oltenesc prin interpretarea colegului nostru Păun Andrei. Corul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, coordonat de domnul profesor Marinel Dorobanțu, a interpretat cu emoție și bucurie câteva cântece folclorice. Teodora Cotigă ne-a emoționat cu un cântec cules din satele Olteniei de Maria Tănase, interpreta cu rădăcini în satul Mierea din Gorj. Momente inedite am trăit și alături de Miruna Chilom, dar și de Ștefania Suciu, care au interpretat alte cântece oltenesti.

Vocile pandurilor ne-au mângâiat sufletele, muzica populară ne-a însuflețit, ne-au făcut să ne întoarcem în copilăria din satul oltenesc, unde, cu siguranță, fiecare dintre noi am trăit cele mai frumoase și pure momente.

Au urmat dansurile populare, rustemul oltenesc, sârba dăogarilor, galaonul și minunatul căluș. Inclus pe 25 noiembrie 2005 în Lista Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității UNESCO, ritualul călușului este un ansamblu minunat de jocuri, cântece, strigături și dansuri, interpretate de obicei de grupuri de dansatori bărbați în număr impar, toți purtând straie specifice: pălărie cu panglici, bastoane, ciucuri și zurgălăi la picioare, betele așezate cruceș peste cămașă. Se spune că minunatul dans are scopuri tămăduitoare, iar diverse izvoare și documente istorice susțin că jocul călușarilor se practică în diferite vremuri și ocazii. Un exemplu inedit este „dansul călușeilor” lui Mihai Viteazul, de fapt haiducii aflați sub comanda lui Baba Novac aflați la Piatra Caprei, lângă Alba Iulia, atunci când Sigismund Báthory a organizat o sărbătoare în acest loc. Călușarii noștri au impresionat publicul prin talentul și autenticitatea dansului păstrat viu de generații.

Pentru final, vladimireștii au păstrat cel mai frumos moment: prezentarea frumoaselor costumelor populare din toate regiunile istorice țării. Astfel, ne vom aminti că Oltenia este în sufletele noastre mereu, indiferent de zona în care ne-am născut. Oltenia se cuibărește în noi cat timp purtăm uniforma liceului militar și suntem siguri ca o să rămână acolo pentru tot restul vieții!

Au susținut alte momente artistice care au rămas întipărite în sufletele noastre: Teodora Cotigă, Ștefania Suciu, Miruna Chilom. Spectacolul a fost prezentat de Ciobanu Teodora.

Acest spectacol a fost creat, cu dragoste, de domnul maior Florin Jianu, care, a reușit să-i implice în realizarea lui pe toți pandurii talentați și frumoși care trăiesc cu Oltenia în inimi.

Teodora Ciobanu, clasa a X-a C
Ștefan Dinu, clasa a XI-a E

Cuvinte potrivite

Departe de mine

Visător, mângâi sufletul gingaș al ierbii
cu palmele zdrobite
Minunate, lacrimi de rouă mi se preling pe brațe
Și-aud vuind grăbit și şuierând pe drum
cerbi, iepuri și urși naivi.

Zăbind, mă forțez să deschid pleoapele obosite
și ochii tresar de aerul rece.
Privesc, îmbătat, molecule ce zidesc
un neant de frumos.

Îi iert, chiar dacă nimeni nu a stat în loc
o viață frântă să repare.
În goana lor după nimic voiesc pe drum,
străini de viață, departe de mine.

Tremurând, mi-am așternut povara sufletului
în ograda ta
Tânjind la o atingere caldă.
Un trup plăpând, străpuns de răni

Andrei Mitru, clasa a XI-a E

Melodia ta

Deschide-mi o cale pe unde pot să merg
sau voi calcă pe un drum periculos
mă voi ruga
voi fura
și voi împrumuta,
voi căuta
și voi găsi.
Aruncă-mă-n apă!
Nu-mi pasă cât de adâncă este
deoarece inima mea
poate pompa ca un tunet
și iubirea ta mă poate elibera.
Am promis că te voi iubi
până în vecii timpului
cu bune sau rele
cu roșu sau alb.
Voi fi melodia, ritmul și rima ta.

Ștefan Dinu, clasa a XI-a E

Stele de primăvară

Sunt plini de stele pomii
E iarăși primăvară
Și-nnebunesc salcâmi
Cu a lor aromă amară.

S-a pastelat câmpia
Cu flori fără de moarte
Și a-înfrunzit stejarul
Se vede de departe !

Pe bolta lumii, luna
Plutește cu mărire
Și stelele surate
O duc spre nemurire.

Evelina Stochița, clasa a X-a D

Dor de mama

Mama... raza mea de soare
Ce ajunge pân-la mine
Raza zilei, steaua nopții
Tot ce e frumos și bine!

El e Dorul și are-n vise
Rai de-aripi și de stele
Sufletul mămicii mele
Gândul meu spre tine vine

Nici stea călătoare
Nici freamăt de frunze,
Nici pomi, nici izvoare,
Nimic nu e mai sfânt ca tine!

Ștefan Dinu, clasa a XI-a E

Dor de tine

Stele din neguri în juru-ți s-adună...
Cântece în voci limpezi șoptesc
Îți cântă simțirea, îți cântă ființa
Din tălpi până-n creștet cunună!

Curcubeu de culoare, chemare, visare,
Spre tine mă duc cu gândul mereu
Argint de izvoare, petale de soare
Plutesc în lumini colorate și eu

Ștefan Dinu, clasa a XI-a E

Sclipiri de dor

Se împletesc în zare mii de umbre
Ce stau pitite să-și aştearnă trupul
Plutind agale, îndrăznesc să umple
Cu vraja lor şi cerul şi pământul.

Se îndură Lucifer să-înalte
Frumosul dans, de dor mistuitor,
Iar stelele, viclene, stau să înhaţe
Sclipiri de dor şi de amor.

Zăresc pierind o palidă văpaie
Purtând mistuitor un ultim zbor
O stea ce ieri ardea cu vâlvaie
Iubind sclipiri de dor şi de amor.

E-o linişte bizară... cu lumină lină
Apun cirezile în cer
Luceferi dorm pe bolta cristalină
E noaptea noastră plină de mister.

Andrei Mitru, clasa a XI-a E

Nu-ţi frânge aripile-n zbor

Nu-ţi frânge aripile-n zbor,
Şi-urmează-ţi cursul lin în noapte
Căci ochi-mi plâng de-atâta amar şi dor,
Suspîn-adânc pentru ale stelei şoaapte.

Nu-ţi duce aripile-n zbor,
Ca să mă scald în lacul sufletului tău
Şi când inima-ţi-i cât o mie,
Să-i fi aproape, să-i dai iar o făclie.

În jale mă scufund şi pierd tot ce am,
Doi ochi ca o lumină mă privesc la geam,
De prin salcâmul-nalt se-nalţă pasări lin,
Mă lasă gânditor şi de speranţă plin.

Elisa Duţă, clasa a XII-a D

Revenirea la viaţă

Suflet amorţit de dor,
Auzi ciripitul păsărelelor
Azi te bucură, dragul meu,
Azi înfloreşte eroul tău.

Prea mult ai suferit şi ai plâns,
Însă, azi totul s-a dus,
Inima îmi zâmbeşte iară,
Căci miroase a primăvară.

Din albul ce-a stăpânit
Azi o floare a-nflorit.
Mi-am prins şnur roşu la mână,
Să am mereu o viaţă bună.

Tot ce-a fost adormit odată,
Se trezeşte azi la viaţă,
Cântec de păsărele,
Înflorit de floricele.

Iubire şi preţuire,
Lacrimi şi fericire,
Primăvară, dulce fată,
Mi-a fost dat să te mai văd o dată.

Elisa Duţă, clasa a XII-a D

Scrisoare de la mama

Când îţi bate inima mai tare
ascultă vântul
cum te cheamă spre mine
şi grăbeşte-te să ajungi undeva
acolo unde orizontul e infinit
la fel ca iubirea mea pentru tine.

Să-mi vii râzând,
să-ţi tremure vocea
şi floarea pe care o ai cu tine
să înflorească arzând
de dragostea care îţi curge în vene
şi să ai acel ceva, să pot citi prin semne...

Să simţi cum îmi bate inima
în palmele tale
păşeşte uşor spre mine
să nu sperii liniştea
care se lasă seara după apusul soarelui
şi lasă luna să îţi lumineze drumul

Să simţi profund dragostea care va veni
şi stelele ce vor cădea
să lase praf de dor
în urma ta...

Astfel, cu tine aş fi
pana când nisipul din clepsidra noastră
s-ar risipi de atâta prăbuşire
şi aş transforma iubirea în veşnicie.

Evelina Stochiţa, clasa a X-a D

Iubita mea

Mi-e viața o călătorie,
Purtându-mă prin lumea largă,
Într-o plăcută companie,
A unei fete... foarte dragă.

Pe drumuri fără de sfârșit,
Străbatem țară după țară,
Călătorim spre infinit,
Din zori și până-n seară.

Ea gândurile îmi ascultă,
Iar eu tăcerea ei ascult....
Căci e tăcută ca o sfântă,
Și n-aș putea să-i cer mai mult.

Întreaga zi, îmi e amică,
Iar noaptea ea îmi e iubită.
Și când din cer o stea mai pică,
Dorința mi-e deja-mplinită.

Ea este a morții surioară,
Iar numele-i SINGURĂTATE.
În timp ce pe-alții-i înfioară,
Eu o iubesc cu tot și-n toate!

Orlando Ceaușu, clasa a X-a C

Triste amintiri...

De ce se scutură salcâmi,
Și totul este atât de trist;
De ce tu ești atât de rece,
Ori poate așa îmi este scris...

De ce nici măcar o privire,
Nu vrei acum să-mi dăruiești?
De ce ce-a fost frumos odată,
Nu vrei acum să-ți amintești...

De ce ai inima de piatră,
De ce-ai uitat ce-a fost odată,
De ce iubirea adevărată,
În lacrimi e acum udată?

Chiar tot a fost spălat de ape,
Chiar tot a fost bătut de vânt,
Nimic din ce a fost odată,
Nu mai există pe pământ!

Poate așa e scris în ceruri,
Poate așa e scris să fie,
Iubirea mea pentru o fată,
Doar versuri triste pe hârtie!

Orlando Ceaușu, clasa a X-a C

DINCOLO DE MOARTE

Ultima săptămână de dinainte de vacanța mult așteptată s-a dovedit a fi groaznic de plictisitoare și de lungă. Toți voiam să se termine mai repede, pentru că planificasem o mică escapadă la munte împreună cu cea mai bună prietenă a mea, Bogdana. Am stabilit itinerariul, prima oprire fiind Castelul Bran. O scară de piatră impunătoare ne ducea către intrarea la turnul de piatră, unde priveliștea era una de nedescris. De pe platforma turnului se vedea întregul oraș.

Dintr-odată, se aude un țipăt și toți își îndreaptă privirile către sursa zgomotului. Bogdana își prinsese piciorul între marginea balustradei și o piatră, apoi se dezechilibrase în încercarea de a se elibera. Înainte să o pot vedea și s-o pot ajuta cu ceva, ea alunecă către prăpastie. Degeaba am alergat să-i prind mâinile într-ale mele, căci îmi dau seama că e deja prea târziu. Îi văd trupul dispărând în abisul de sub ochii mei. Timpul se oprește pe loc pentru câteva secunde, iar eu rămân prinsă între realitate și universul gândurilor mele. Dar panica celor din jurul meu mă aduce rapid la realitate și atunci realizez ce se întâmplă de fapt. Simt cum în fața mea se face negru totul. Leșin. Mă trezesc întinsă pe un pat de spital. Mă ridic și mă uit confuz în jurul meu, apoi îmi aduc aminte de Bogdana. Încep să aleg către punctul de preluare al pacienților și întreb de ea. Asistenta îmi spune că este în salonul 2, la etajul 7 și că a suferit leziuni foarte grave, având un noroc că este încă în viață. Rămân până noaptea târziu alături de ea la secția de terapie intensivă la care era internată.

Undeva în jurul orei trei, un sunet dureros tulbură liniștea. Era sunetul care anunța sfârșitul, acel bâzâit asurzitor care m-a făcut să vreau să-mi sfâșii pielea. Trupul meu plutea pe o mare de lacrimi, iar mintea era înecată în durere și regret. Deodată aud glasul ei. Dar nu era natural, părea ca un ecou. Atunci m-am uitat către patul unde zăcea cadavrul prietenei mele, dar patul era gol. Am crezut că am halucinații, dar totul era real. Am privit oglinda din fața mea și m-au trecut fiorii. Bogdana stătea lângă mine, iar detaliul care mi-a atras atenția au fost ochii ei. Unul dintre ei era albastru, iar celălalt era căprui, dar ochii ei aveau în mod normal culoarea aramei. Atunci am realizat că era nu mai era Bogdana pe care o știam eu. Schimbarea culorii ochilor este semn al diavolului. Am simțit cum sângele mi se încheagă în vene când mâinile ei de gheață au ajuns în dreptul ochilor mei. Nu mai puteam să mă mișc. Vocea ei era în interiorul minții mele și îmi dicta gândurile. Pusese stăpânire total pe tot ce-mi aparținea. Nu mai puteam să fac diferența dintre gândurile proprii și gândurile pe care ea mi le întipărea. Tot ce auzeam era vocea ei fantomatică care îmi repeta la nesfârșit că nu poate rezista fără mine și că trebuie să vin cu ea. Încercam să lupt împotriva voinței mele de a o asculta și de a-i da crezare. Înainte să-mi dau seama, cadavrul Bogdanei mă conduce către balcon, apoi mă lipește de margine. Mii de amintiri alături de ea îmi trec prin fața ochilor. „În curând vei fi lângă mine”, îmi șoptește în timp ce mă împinge peste balustrada de fier a balconului.

Hermiona Craioveanu, clasa a X-a E

DRAGĂ JURNALULE,

Timpul... uneori nu îmi permite să îți scriu prea multe, de câte ori vreau să-ți împărtășesc gândurile, stările, ideile. Oare mă va lăsa vreodată să îmi termin de spus povestea? Uneori e prea târziu să regretăm și poate uneori, momentul nepotrivit să spunem ce simțim, sau poate niciodată... Poate că timpul nu schimbă oamenii, timpul e uneori răbdător cu noi, oamenii. Iată că îmi place să intru în detalii abstracte și să plutesc printre cuvinte, să zbor și, de ce nu, să visez. Iată ceva ce am uitat să facem: SĂ VISĂM. Nu poți trăi fără ideal, însă nu atingerea idealului în sine, ci lupta pentru ideal este singura care de sens existenței. Lupta pentru ideal! Utopie, vei spune! Lumea este preocupată prea mult de lucrurile materiale, de problemele firești ale existenței. De cele mai multe ori uităm... să ne îngrijorăm că nu suntem fericiți, că a trecut o zi fără să îi întrebam pe cei dragi dacă sunt bine, că florile se usucă dacă le rupem, că uneori cerul plânge, că noi ar trebui să îi zâmbim, că doar cu adevăr, bine și frumos putem face lumea mai bună. Căutam doar scuze, fără să ne gândim că răul pe care îl facem este să ne condamnăm la o viață tristă, programată. Ne este frică să ne asumăm imposibilul, să fim diferiți, SĂ SCHIMBĂM LUMEA. Trăim prea mult în trecut, facem prea multe planuri pentru viitor și uităm problemele existențiale. Obținem orice prin război, iar pacea e doar un ideal al lașilor. Aș vrea să schimb lumea asta în care trăim, aș vrea să o fac să vadă ce e bine și ce e rău. Știu că pare nebunesc, dar la vârsta adolescenței, realizez că dacă nu trăiesc într-un mediu pe care mi-l doresc cu adevărat, voi dori să îl schimb, căci e mai ușor a schimba decât a mă adapta la ceva ce nu îmi place. La vârsta adolescenței a dori să schimbi lumea este, în mod natural o prioritate. Pe mine mă bântuie de mult gândul acesta. De ani de zile. Știu că a crede că o pot influența în mod major este o nebunie necredibilă. Însă acum facem doar un exercițiu de imaginație. Dacă aș putea cu un cuvânt, cu o singură decizie să schimb ceva care nu îmi place acel ceva ar putea fi educația, ar putea fi mentalitățile unor oameni, poate avea legătura cu sărăcia, cu foametea, cu războiul, cu mediul înconjurător, cu fericirea, cu răutatea sau bunătatea oamenilor, cu copiii sau cu bătrânii, cu pasiunea sau cultura, cu sănătatea sau, de ce nu, cu politicienii și conducătorii pe care noi sau altă țară îi are. Dar este acest lucru posibil? Lumea, în sine, vrea să fie schimbată? Având în vedere că aș ști ce vrea fiecare om în parte, aș transpune în realitate toate dorințele, visurile tuturor oamenilor de pe această planetă în așa fel încât să nu mai trebuiască să facă lucrurile care nu le plac. Să fie mulțumiți de existența lor în așa fel încât să nu-și poată dori mai mult decât au. Și nu mă refer doar la nivelul material. Să fie deschiși și liberi pentru cel spiritual.

În plus, toate gândurile negative, toate fricile și rușinile, vinovăția, tot ce poate fi distructiv în mintea unui om, aş transforma în iubire, curaj și voință. Însă mă mai gândesc la pacea în lume, mă rog la univers să fie liniște să putem trăi, să ne putem dezvolta. Trăim vremuri în care pacea pare să fie din ce în ce mai amenințată. Credem că lumea în care trăim este minunată, este perfectă și ne poate oferi toate oportunitățile de care avem nevoie. Războiul mi-a ucis visurile.

Dragă jurnalule, noi, oamenii, suntem cei care trebuie să îngrijim planeta, să o sustinem și să o promovăm, ca pe bunul cel mai de preț. În definitiv, este singura pe care o avem deocamdată. Asta cred că ne învață adolescența: să trăim cu adevărat, să facem schimbări, să ne facem prieteni noi, să iubim, să greșim, să zburăm, să visăm, să ne descoperim, să învățăm cum merg lucrurile cu adevărat. Unii știu cum să profite la maxim de acest timp posibil prea scurt și să dobândească amintiri fascinante, în schimb altora le este de frică să își asume și cea mai mica greșală. Așa cum am zis, timpul are grija de toate, știe cum să-și facă jocul, subtil de altfel. O să ne punem la nesfârșit întrebări precum „Cine e Dumnezeu?”, „De ce mor oamenii?”, „Unde ajungem după moarte?”, „Ce sunt trăirile?”, „Ce e dragostea?”, „De ce plângem?” Sunt atât de multe întrebări, iar răspunsurile par să fie proiectate într-un peisaj necunoscut al viitorului și se vor risipi inopinat mai devreme sau mai târziu.

Draga jurnalule, tu mă cunoști cel mai bine și sunt convins că știi motivul pentru care ți-am scris aceste cuvinte. Somnul mă fura la ora târzie a acestei nopți, așa că urmează să revin cu alte confesiuni.

Cu iubire,
Evelina

Evelina Stochița, clasa a X-a D

CINE SUNT?

Mă ajung zilele în care întrebările îmi vin în cap ca apele tulburi, în care gândurile mi-o iau razna, plutesc, se îngrămădesc. Cine sunt? Cine am fost? Cine voi ajunge? Mă stăpânește nesiguranța atunci când cad pe gânduri.

Tac și privesc în zarea amintirilor, caut în depărtare răspunsul, dar ce naivă sunt, căci trebuie să caut răspunsurile în adâncul sufletului.

Cine sunt de fapt? Sunt ceea ce îmi place să fiu, ceea ce vreau. Eu sunt oamenii pe care îi iubesc, îi apreciez și îi urmez. Eu sunt cărțile pe care aleg să le citesc, sunt dispoziția ce mi-o desenez pe buze. Eu sunt iubirea ce o transmit. Sunt atât de multe! „Spune-mi despre tine!”, mi-a zis cândva un băiat care spunea că mă iubește. În clipa aia am realizat pentru prima dată că nu pot vorbi despre mine fără să am sentimentul unei îngrozitoare trădări. Despre care mine? Despre cum eram la cinci ani? Despre credula de la 14? Despre zburdalnica de la 7?

Nu m-ar fi plăcut dacă m-ar fi întâlnit cu un an în urmă, căci eram cu totul o altă persoană. Sunt izvor fără formă și pădure fără sfârșit. Nu caut asemănări, nu mă transpun în viețile oamenilor și nu vreau să încurc.

Cine sunt?... buze rozalii și ochi insistenți, priviri ce ascund curiozitate și o minte mereu nesătulă, cu degete ce răsfoiesc cărți, cu brațe ce cuprind viața, cu surâs modest și pasiune.

Îmi place să citesc. Îmi plac cărțile mai mult decât îmi plac oamenii. A citi înseamnă a găsi calea către sufletul cărților, o cale dificilă și delicată. Sunt asemenea unei cărți, plină de enigme și viclenii. Crezi că le stăpânești, că le cunoști, dar adevărul e că se joacă cu mintea ta, te ademenesc ori te resping. Cărțile sunt psihologi mai puternici decât oamenii. Mă simt împlinită când citesc, simt că mi-am îndeplinit scopul. Devorez cărțile, nu le las până ce nu le termin. Traversez trunchiuri de dialog, păduri de descrieri și mă opresc numai la ceea ce mă interesează. Am ținut în mână zeci de cărți, cărți primejdioase ce îmi pândeau creierul ca niște flori carnivore, minunate capcane, cărți cu formule inutile, cărți serbede și fade precum ceaiul de mușetel. Am dormit cu cărți sub pernă, ca să-mi intre în cap, în timpul somnului.

Și cine sunt? Mă trezeam din nou la realitate. Sunt o ușă deschisă către nou, o fereastră spre o lume mai bună, o floare ce vrea atenție.

Andra Moraru, clasa a XII-a

„Cartea este o pasiune, iar pasiunea se împarte”

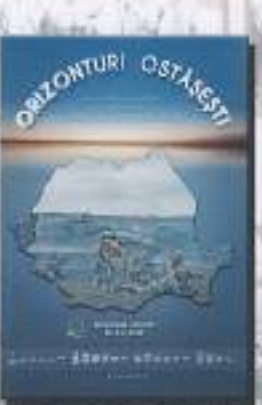
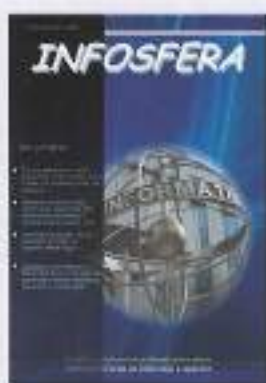

STATUL MAJOR GENERAL

Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei

ENCICLOPEDIA ARMATEI ROMÂNIEI

REVISTE PUBLICATE

EDITARE, PROCESARE DIGITALĂ, TEHNOREDACTARE, CORECTURĂ,
TIPĂRIRE ȘI FINISARE LA STANDARDE SUPERIOARE DE CALITATE

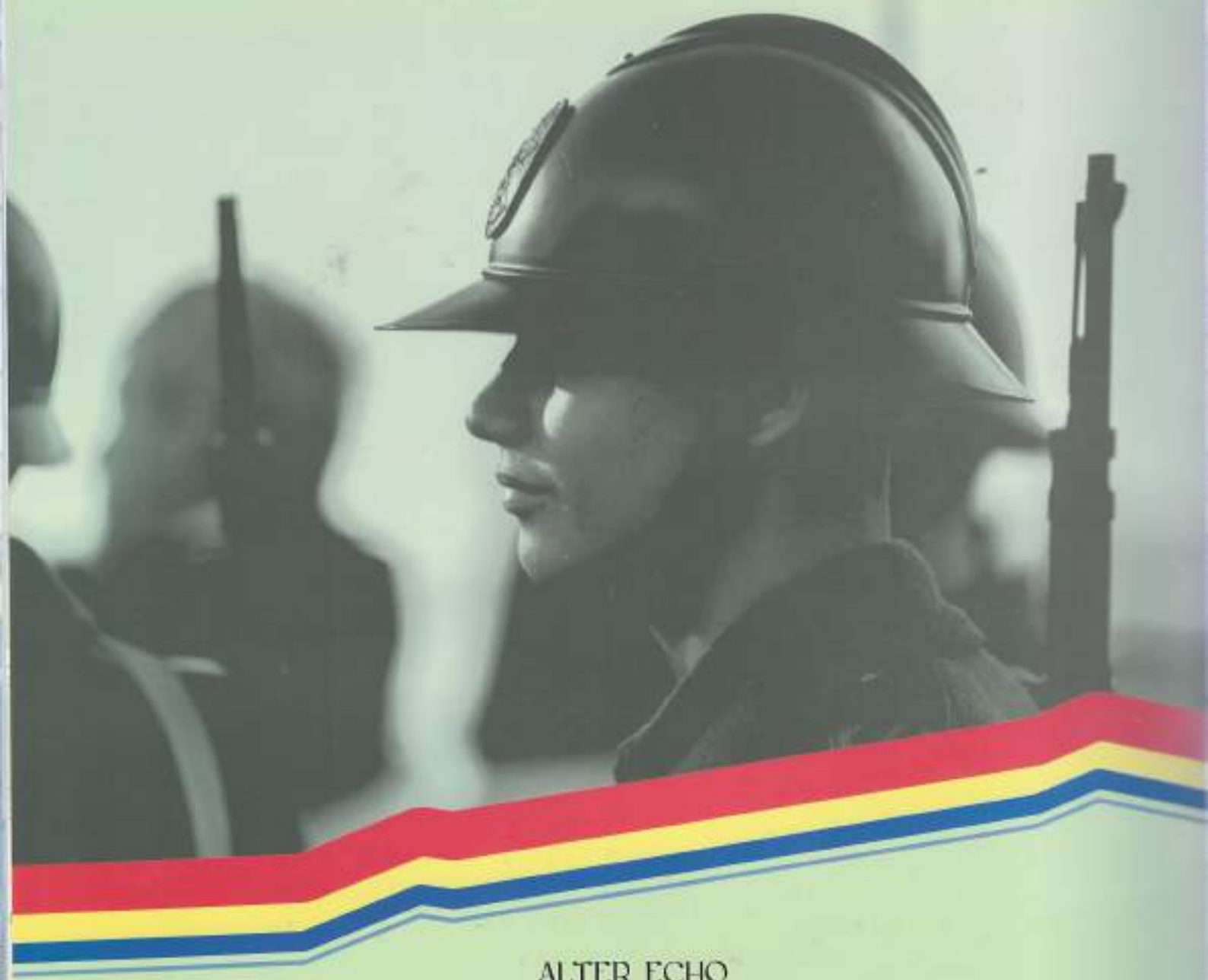
B-dul Ion Mihalache nr. 124-126 ☉ Tel: 021 224.26.34 ☉ E-mail: ctea_smg@yahoo.com ☉ www.defense.ro/editurectea

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

„un laborator în care minereurile sufletești ale elevului, topite în flacăra învățării și educației, se prefac în metale de preț cu care-și clădește valoarea ei istorică o națiune”

Ilariu Dobridor

ALTER ECHO

Craiova, 2023

ISSN 2637 - 4206
ISSN-L 2637 - 4206